

Ideiglenes változat

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2018. szeptember 20.(*)

„Elzeter döntéshozatal – Állami támogatások – Az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése – 794/2004/EK rendelet – Bejelentett támogatási programok – 4. cikk – Létez? támogatás módosítása – Valamely támogatási program finanszírozására szánt adókból származó bevétel jelent?s növekedése az Európai Bizottsághoz bejelentett becsült összegekhez képest – Az eredeti költségvetés 20%-ában meghatározott értékhatár”

A C-510/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott elzeter döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Conseil d’État (államtanács, Franciaország) a Bírósághoz 2016. szeptember 29-én érkezett, 2016. szeptember 21-i határozatával terjesztett el?

a **Carrefour Hypermarchés SAS**,

a **Fnac Paris**,

a **Fnac Direct**,

a **Relais Fnac**,

a **Codirep**,

a **Fnac Périphérie**

és

a **Ministre des Finances et des Comptes publics**

között folyamatban lév? eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök (el?adó), C. Vajda, Juhász E., K. Jürimäe és C. Lycourgos bírák,

f?tanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezet?: V. Giacobbo-Peyronnel tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. szeptember 21-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következ?k által el?terjesztett észrevételeket:

– a Carrefour Hypermarchés SAS, a Fnac Paris, a Fnac Direct, a Relais Fnac, a Codirep és a Fnac Périphérie képviselőiben C. Rameix-Seguin és É. Meier avocats,

- a francia kormány képviselőjében D. Colas és J. Bousin, meghatalmazotti minőségben,
- a görög kormány képviselőjében S. Charitaki és S. Papaioannou, meghatalmazotti minőségben,
- az olasz kormány képviselőjében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítőtje: S. Fiorentino avvocato dello Stato,
- az Európai Bizottság képviselőjében B. Stromsky és K. Blanck-Putz, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2017. november 30-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése, valamint az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 794/2004/EK rendelet (HL 2004. L 140., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 4. kötet, 3. o.; helyesbítés: HL L 114., 7. o.) 4. cikkének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet egyfelől a Carrefour Hypermarchés SAS, a Fnac Paris, a Fnac Direct, a Relais Fnac, a Codirep és a Fnac Périphérie, másfelől a ministre des Finances et des Comptes publics (pénzügyekért és államháztartásért felelős miniszter, Franciaország) között a képhordozók értékesítése és bérbeadása után e társaságok által megfizetett adó visszatérítése tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

A 659/1999/EK rendelet

3 Az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL 1999. L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 1. cikke kimondja:

„E rendelet alkalmazásában:

a) a »támogatás«: bármely olyan intézkedés, amely megfelel [az EUMSZ 107. cikk] (1) bekezdésében megállapított összes feltételnek;

b) a »létező támogatás«:

i) [...] minden támogatás, amely [az EUMSZ] Szerződésnek az érintett tagállamokban történő hatálybalépését megelőzően már létezett, vagyis az olyan támogatási programok és egyedi támogatások, amelyeket a Szerződés hatálybalépése előtt vezettek be, és azt követően is alkalmazhatók;

ii) engedélyezett támogatás, azaz olyan támogatási programok és egyedi támogatások, amelyeket a Bizottság vagy a Tanács engedélyezett;

[...]

c) az »új támogatás«: olyan támogatás, azaz támogatási program és egyedi támogatás, amely nem létező támogatás, beleértve a létező támogatások módosítását is;

[...]

A 794/2004 rendelet

4 A 794/2004 rendelet (4) preambulumbekzdése szerint:

„A jogbiztonság érdekében helyénvaló egyértelművé tenni, hogy a támogatási program eredeti költségvetésének 20%-át el nem érő – különösen az inflációs hatások figyelembevételére történő –, kis mértékű növelését nem kell a Bizottságnak bejelenteni, mivel azok valószínűleg nem befolyásolják a program összeegyeztethetőségének eredeti értékelését, feltéve hogy a támogatási program egyéb feltételei változatlanok maradnak.”

5 A 794/2004 rendelet „Egyszerűsített bejelentési eljárás a létező támogatás meghatározott módosításaihoz” című 4. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A 659/1999 rendelet 1. cikkének c) pontja alkalmazásában létező támogatás módosítása alatt – a tisztán formai vagy adminisztratív jellegű módosítások kivételével – minden olyan változtatás értendő, amely nem befolyásolhatja a támogatási intézkedésnek a közös piaccal való összeegyeztethetőségének értékelését. A létező támogatási program eredeti költségvetésének legfeljebb 20%-os emelése azonban nem tekinthető a fennálló támogatási program módosításának.

(2) A létező támogatás következő változásait a II. mellékletben szereplő egyszerűsített bejelentési formanyomtatványon kell bejelenteni:

a) engedélyezett támogatási program költségvetésének 20%-ot meghaladó emelése;

[...]

Az alapeljárás és az elztes döntéshozatalra elterjesztett kérdések

6 A Bizottság a 2006. március 22-i C (2006) 832 végleges bizottsági határozatban (NN 84/2004. és N 95/2004. sz. állami támogatás – Franciaország, támogatási programok a filmgyártás és audiovizuális ipar ágazatában) (a továbbiakban: 2006-os határozat) a belső piaccal összeegyeztethetnek találta a Francia Köztársaság által létrehozott, a film- és audiovizuális ipar ágazatát érintő több támogatási programot. E programokat a Centre national du cinéma et de l'image animée (nemzeti film- és animációs művészeti központ, Franciaország; a továbbiakban: CNC) finanszírozza, és e szervezet költségvetése alapvetően három adóból, konkrétan a mozijegyekre és a televíziós szolgáltatásokra kivetett adó, valamint a magánhasználatra szánt képhordozók értékesítése és bérbeadása után fizetendő adó (a továbbiakban együtt: három adó) bevételeiből származik.

7 A Bizottság a 2007. július 10-i C (2007) 3230 végleges bizottsági határozatban (N 192/2007. sz. állami támogatás – Franciaország, az NN 84/2004 támogatási program módosítása – A filmipar és audiovizuális tartalmak előállításának támogatása Franciaországban – A televíziós ágazat film- és audiovizuális ágazathoz való hozzájárulására vonatkozó rendelkezések korszerűsítése) (a továbbiakban: 2007-es határozat) jóváhagyta az említett támogatási programok finanszírozási módjának a televíziós szolgáltatásokra kivetett adó reformja miatti módosítását.

8 Az alapügy felperesei a magánhasználatra szánt képhordozók értékesítése vagy

bérbeadása után általuk megfizetett adó visszatérítését kérték, a Carrefour Hypermarchés 2008–2009 tekintetében, a többi társaság pedig 2009–2011 tekintetében. Arra hivatkoznak, hogy ezen adó beszedésére az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének megsértésével került sor, mivel a Francia Köztársaság nem jelentette be a Bizottságnak a három adóból származó összes bevétel mértékének 2007 és 2011 között (a továbbiakban: szóban forgó időszak) tapasztalt növekedését. Az alapeljárás felperesei szerint, akik álláspontjukat a Cour des comptes (számvevőszék, Franciaország) által a CNC kezeléséről és finanszírozásáról szóló, 2012 augusztusában készített jelentésére (a továbbiakban: számvevőszéki jelentés) alapítják, ez a növekedés lényeges változást idézett elő a támogatási programok finanszírozásának módját illetően, amely így meghaladta a 794/2004 rendelet 4. cikkében rögzített 20%-ot.

9 Ennek kapcsán a kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy míg a 2007-es határozatban jóváhagyott becslések szerint a CNC-nél a szóban forgó időszakban tapasztalt forrásbővülés legfontosabb okát jelentő televíziós szolgáltatásokra kivetett adóból származó bevételek ezen adó reformja következtében a legkedvezőbb esetben évi 16,5 millió euróval nőhetnek, a számvevőszéki jelentés szerint azonban az ezen időszakban tapasztalt tényleges növekedés átlagosan 67 millió euró volt. A Bizottság tehát a 2007-es határozatát olyan becslésekre alapította, amelyek utólag pontatlannak bizonyultak.

10 E körülmények között a Conseil d'État (államtanács, Franciaország) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Valamely hozzá rendelt forrásokból finanszírozott támogatási program esetén, amennyiben a tagállam az olyan jogszabályi módosításokat, amelyek lényeges kihatással voltak erre a programra, így köztük a finanszírozási módot érintő módosításokat végrehajtásukat megelőzően rendszeresen bejelentette, az e programra fordított adóbevételeknek az Európai Bizottságnak benyújtott előirányzatokhoz viszonyított jelentős növekedése az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése értelmében vett olyan lényeges módosulásnak minősül-e, amely új bejelentést indokol?

2) Ugyanebben az esetben hogyan alkalmazandó a 794/2004 rendelet 4. cikke, amelynek értelmében a létező támogatási program eredeti költségvetésének 20%-ot meghaladó emelése ezen támogatási program módosításának minősül, és különösen

a) hogyan lehet e cikkel összefüggésben értelmezni valamely támogatási program bejelentésére irányuló, az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésében meghatározott kötelezettség előzetes jellegét;

b) amennyiben valamely létező támogatási program eredeti költségvetésének 20%-ában megállapított, a 794/2004 rendelet 4. cikke szerinti értékhatár átlépése új bejelentés megtételét indokolja, akkor ezen értékhatárt a támogatási programra fordított bevételekhez vagy a kedvezményezettek számára ténylegesen teljesített kiadásokhoz viszonyítva kell-e értékelni, a tartalékba helyezett összegek vagy az azokból az állam javára teljesített levonások kizárásával;

c) feltételezve azt, hogy a 20%-os értékhatár betartását a támogatási programra fordított kiadásokhoz viszonyítva kell értékelni, az ilyen értékelést a jóváhagyó határozatban szereplő, a költségekre vonatkozó átfogó értékhatár és a felhasználó szerv által a támogatások egészének céljára utólagosan rendelt költségvetés teljes összegének összehasonlításával vagy az ezen határozatban megnevezett támogatások minden egyes kategóriája tekintetében bejelentett felső értékhatárok és az ezen szerv megfelelő költségvetési sorának összehasonlításával kell-e elvégezni?”

Az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdésekről

Az elfogadhatóságról

11 Az olasz kormány arra hivatkozik, hogy az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdések hipotetikusak, és ezért elfogadhatatlanok.

12 Márpedig e kérdésekkel a kérdést elterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a szóban forgó időszakban az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének megsértésével vetették-e ki a három adót. E kérdések ezen adók egyike, konkrétan a magánhasználatra szánt képhordozók értékesítése és bérbeadása után fizetendő adó visszatérítése iránti kérelmek tárgyában folyamatban lévő jogvitában merültek fel. E bíróság továbbá abból az elfeltevésből indul ki, hogy ez az adó nem ténylegesen az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése szerinti támogatási intézkedés szerves részét képezi. Ilyen feltételek mellett e kérdések közvetlen kapcsolatot mutatnak az alapeljárás tárgyával, tehát nem tisztán hipotetikusak. Az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdések tehát elfogadhatók.

Az ügy érdeméről

13 Kérdéseivel, amelyeket célszerű együtt vizsgálni, a kérdést elterjesztő bíróság lényegében arra szeretne választ kapni, hogy a több engedélyezett támogatási programot finanszírozó adókból származó bevételnek a Bizottság számára bejelentett becslésekhez képest tapasztalt, az alapügyben szereplőhöz hasonló jelentős növekedése az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésével együttesen értelmezett 659/1999 rendelet 1. cikkének c) pontja és 794/2004 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti létező támogatás módosításának minősül-e. Ezzel összefüggésben különösen arra a kérdésre vár választ a Bíróságtól, hogy milyen módon kell értékelni ez utóbbi rendelet 4. cikke (1) bekezdésének második mondatában foglalt 20%-os felső határt, valamint hogy ezt a felső határt az alapügy tárgyát képező támogatási programokhoz rendelt bevételek vagy a ténylegesen teljesített támogatások alapján kell-e vizsgálni.

14 Mindenekelőtt, a Bíróság már többször kimondta, hogy az adók nem tartoznak a Szerződés állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseinek hatálya alá, hacsak nem valamely támogatási intézkedés finanszírozását szolgálják úgy, hogy annak szerves részét képezik. Abban az esetben, ha a támogatás adó útján történő finanszírozása a támogatási intézkedés szerves részét képezi, az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének utolsó mondatában rögzített végrehajtási tilalom nemzeti hatóságok általi megsértésének következményei a támogatási intézkedés e jellemzőjére is kiterjednek, és így a nemzeti hatóságok fűszabály szerint kötelesek az uniós jog megsértésével beszedett adókat visszatéríteni (lásd ebben az értelemben: 2005. január 13-ai Streekgewest ítélet, C-174/02, EU:C:2005:10, 16., 24. és 25. pont; 2005. október 27-ai Distribution Casino France és társai ítélet, C-266/04–C-270/04, C-276/04 és C-321/04–C-325/04, EU:C:2005:657, 35. pont; 2006. szeptember 7-ai Laboratoires Boiron ítélet, C-526/04, EU:C:2006:528, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. november 10-ai DTS Distribuidora de Televisión Digital kontra Bizottság ítélet, C-449/14 P, EU:C:2016:848, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

15 Mivel a kérdést elterjesztő bíróság a Bírósághoz intézett kérdéseiben a „hozzárendelt forrásokból finanszírozott támogatási program” esetére utal, ezért úgy kell érteni az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdéseket, hogy azok azon az elfeltevésen nyugszanak, hogy a három adó a szóban forgó időszakban az érintett támogatási programok szerves részét képezte.

16 Tény, hogy a kérdést elterjesztő bíróság második kérdésében elhatárolja a CNC alapügy tárgyát képező támogatási programokhoz rendelt bevételeit és az e programok

kedvezményezettjei számára ténylegesen teljesített kiadásokat, utalva a tartalékba helyezett összegekre és az általános központi költségvetés javára teljesített levonásokra. Mindenesetre, bár ezek a tényezők is relevánsnak bizonyulhatnak abból a szempontból, hogy a három adó a szóban forgó időszakban az említett programok szerves részét képezte-e, a kérdést elterjesztő bíróság csupán abból a célból hivatkozik rájuk, hogy a 794/2004 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének második mondatában foglalt 20%-os szabály betartásának vizsgálata szempontjából fennálló relevanciájukról kérdezze a Bíróságot.

17 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság és a nemzeti bíróságok között az EUMSZ 267. cikkel létrehozott együttműködés keretében kizárólag az ügyben eljáró és a meghozandó határozatért felelős nemzeti bíróság feladata annak eldöntése, hogy az ügy sajátos jellemzőire tekintettel az ítélet meghozatalához szükség van-e az előzetes döntéshozatalra, és hogy a Bíróságnak feltett kérdések relevánsak-e (2018. január 23-ai F. Hoffmann-La Roche és társai ítélet, C-179/16, EU:C:2018:25, 44. pont; 2018. május 29-ai Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen és társai ítélet, C-426/16, EU:C:2018:335, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A Bíróság ugyanakkor adhat a kérdést elterjesztő bíróságnak az uniós jogra vonatkozó olyan értelmezési támpontokat, amelyek lehetővé teszik számára, hogy megvizsgálja azon előfeltevés megalapozottságát, amelyen előzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdései nyugszanak (lásd ebben az értelemben: 2016. május 26-ai Bookit ítélet, C-607/14, EU:C:2016:355, 22–28. pont).

18 A francia kormány a Bíróság előtt úgy nyilatkozott, hogy a szóban forgó időszakban a három adó nem képezte az alapügy tárgyát képező támogatási programok szerves részét, különösen azért, mert az ezen adókból származó bevétel és a nyújtott támogatások összege között pénzügyi szempontból nem volt összefüggés, valamint e bevételől eltérően a támogatások összege nem nőtt. A francia kormány elismerte, hogy a nemzeti jog egy rendelkezése kötelezően a CNC költségvetéséhez rendeli az említett bevételt, amelynek feladata e programok finanszírozása, ugyanakkor arra hivatkozott, hogy a három adó bevétele és a ténylegesen nyújtott támogatások közötti különbségből adódó többlet egy tartalékalapba került, azt a CNC az említett programok finanszírozásától eltérő célra használta, és abból a francia parlament döntése értelmében az általános központi költségvetés javára levonásokat teljesítettek. Ezt az érvelést az alapügy felperesei és a Bizottság vitatták.

19 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint ahhoz, hogy valamely adót egy támogatási intézkedés szerves részének lehessen tekinteni, a vonatkozó nemzeti szabályozás alapján kötelező hozzárendeltségi viszonynak kell fennállnia az érintett adó és a támogatás között abban az értelemben, hogy az adóbevételt szükségképpen a támogatás finanszírozására fordítják, és az közvetlenül befolyásolja a támogatás nagyságát, következésképpen e támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének megítélését (2008. december 22-ai Régie Networks ítélet, C-333/07, EU:C:2008:764, 99. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. november 10-ai DTS Distribuidora de Televisión Digital kontra Bizottság ítélet, C-449/14 P, EU:C:2016:848, 68. pont).

20 A Bíróság megállapította továbbá, hogy abban az esetben, ha az adó révén finanszírozott támogatások megítéléséért felelős szerv diszkrecionális jogkörben dönthet ezen adó bevételeinek az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése szerinti támogatás valamennyi jellemzőjével rendelkező intézkedésektől eltérő más intézkedésekre fordításáról, akkor e körülmény alapján kizárható az adó és a támogatás közötti kötelező hozzárendeltségi viszony fennállása. Ilyen diszkrecionális jogkör esetén ugyanis az adóból származó bevétel nem befolyásolhatja közvetlenül az e támogatások kedvezményezettjeinek juttatott előny mértékét. Ezzel szemben fennállhat ez a kötelező hozzárendeltségi viszony abban az esetben, ha az adóból származó bevételt szervesen és kizárólagosan – az akár különböző típusú – támogatások megítéléséhez rendelték (lásd ebben

az értelemben: 2005. január 13-ii Pape ítélet, C-175/02, EU:C:2005:11, 16. pont; 2005. október 27-ii Distribution Casino France és társai ítélet, C-266/04–C-270/04, C-276/04 és C-321/04–C-325/04, EU:C:2005:657, 55. pont; 2008. december 22-ii Régie Networks ítélet, C-333/07, EU:C:2008:764, 102. és 104. pont).

21 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik továbbá, hogy nem feltétlenül áll fenn ilyen kötelező hozzárendeltségi viszony, ha a nyújtott támogatások összegét kizárólag objektív szempontok alapján állapítják meg, függetlenül a támogatáshoz rendelt adóbevételektől, törvényben meghatározott abszolút felső határ alkalmazása mellett (lásd ebben az értelemben: 2005. október 27-ii Distribution Casino France és társai ítélet, C-266/04–C-270/04, C-276/04 és C-321/04–C-325/04, EU:C:2005:657, 52. pont).

22 A Bíróság tehát megállapította, hogy az adó és a támogatás között nem áll fenn kötelező hozzárendeltségi viszony, ha a nyújtott támogatások összegét olyan szempontok alapján határozzák meg, amelyek függetlenek a támogatásokhoz rendelt adóbevételektől, valamint ha a nemzeti szabályozás alapján a támogatásokat esetlegesen meghaladó bevételekből származó többletet – az esettől függően – tartalékalapba vagy az államkincstárba kell utalni, ezenkívül pedig az említett bevételek kapcsán érvényesül egy abszolút felső határ oly módon, hogy ahhoz képest minden többletet szintén az általános központi költségvetésbe kell utalni (lásd ebben az értelemben: 2016. november 10-ii DTS Distribuidora de Televisión Digital kontra Bizottság ítélet, C-449/14 P, EU:C:2016:848, 70–72. pont).

23 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy – a jelen ítélet 16–22. pontban kifejtetteket szem előtt tartva – megvizsgálja azon előfeltevése megalapozottságát, amely szerint a szóban forgó időszakban a három adó az alapügy tárgyát képező támogatási programok szerves részét képezte. E tekintetben e bíróságnak különösen azt kell vizsgálnia, hogy a CNC bevételei egy részének tartalékba helyezése azzal a következménnyel jár-e, hogy az érintett összeget az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése szerinti támogatás valamennyi jellemzőjével rendelkező intézkedésektől eltérő más intézkedésekhez rendelték, továbbá értékelnie kell, hogy milyen hatással járhat az ezen adók és e programok közötti kötelező hozzárendeltségi viszony fennállására az, hogy e bevételek egy részét a szóban forgó időszakban átcsoportosították az általános központi költségvetés javára.

24 Ennek tisztázását követően az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéseket abból az előfeltevésből kiindulva kell vizsgálni, hogy a három adó a szóban forgó időszakban az alapügy tárgyát képező támogatási programok szerves részét képezte (lásd analógia útján: 2017. október 25-ii Polbud – Wykonawstwo ítélet, C-106/16, EU:C:2017:804, 26–28. pont; 2018. április 17-ii B és Vomero ítélet, C-316/16 és C-424/16, EU:C:2018:256, 42. pont).

25 Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 107. és EUMSZ 108. cikkben bevezetett, állami támogatásokra vonatkozó ellenőrzési rendszer keretében az eljárás eltérő aszerint, hogy létező vagy új támogatásokról van-e szó. Jóllehet ugyanis a létező támogatások az EUMSZ 108. cikk (1) bekezdésének megfelelően szabályszerűen végrehajthatók, amennyiben a Bizottság nem állapította meg azok összeegyeztethetlenségét, az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése kimondja, hogy a Bizottságot a szükséges időben tájékoztatni kell minden új támogatás nyújtására vagy létező támogatás módosítására irányuló tervezett intézkedésről, és hogy azok nem hajthatók végre, amíg az eljárásban végső határozat nem születik (2013. július 18-ii P-ítélet, C-6/12, EU:C:2013:525, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2017. június 27-ii Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania ítélet, C-74/16, EU:C:2017:496, 86. pont).

26 A 659/1999 rendelet 1. cikkének c) pontjában foglalt meghatározás szerint „új támogatás” az „olyan támogatás, azaz támogatási program és egyedi támogatás, amely nem létező támogatás,

beleértve a létez? támogatások módosítását is”. A 794/2004 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének első mondata ezzel összefüggésben úgy rendelkezik, hogy „a 659/1999 rendelet 1. cikkének c) pontja alkalmazásában létez? támogatás módosítása alatt – a tisztán formai vagy adminisztratív jelleg? módosítások kivételével – minden olyan változtatás értendő, amely nem befolyásolhatja a támogatási intézkedésnek a [belső] piaccal való összeegyeztethet?ségének értékelését”. E rendelet 4. cikke (1) bekezdésének második mondata kimondja, hogy „[a] létez? támogatási program eredeti költségvetésének legfeljebb 20%-os emelése azonban nem tekinthet? a fennálló támogatási program módosításának”.

27 Annak érdekében, hogy a kérdést el?terjeszt? bíróság számára hasznos válasszal lehessen szolgálni, azt kell tehát meghatározni, hogy mit kell az e rendelkezés szerinti „létez? támogatási program eredeti költségvetése” kifejezés alatt érteni, és meg kell vizsgálni, hogy a jelen ügyben a három adóból származó összes bevétel a támogatási programok eredeti költségvetését érint? olyan növelésnek tekintend?-e, amelyet a Bizottságnak be kell jelenteni.

28 Ezzel összefüggésben a 794/2004 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerinti „támogatási program költségvetése” fogalom meghatározása érdekében – mivel a releváns szabályozás nem tartalmazza a fogalom meghatározását – annak általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentését kell alapul venni, figyelembe véve azon szövegkörnyezetet, amelyben e kifejezést használják, és azon szabályozás célkit?zéseit, amelynek e kifejezés részét képezi (lásd analógia útján: 2018. június 12-i Louboutin és Christian Louboutin ítélet, C-163/16, EU:C:2018:423, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

29 A „költségvetés” fogalma szokásos jelentése szerint a jogalany rendelkezésére álló, kiadásainak fedezésére szolgáló összegekre utal.

30 Összefüggésben azzal a szövegkörnyezettel, amelyben e fogalmat használják, és azon szabályozás célkit?zéseivel, amelynek e kifejezés részét képezi, rá kell mutatni, hogy ez a rendelkezés a létez? támogatások módosítására irányuló projektek fölött érvényesíti az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése által létrehozott megelőző ellenőrzési rendszert, amelynek keretében a Bizottság köteles megvizsgálni a tervezett támogatás belső piaccal való összeegyeztethet?ségét (lásd ebben az értelemben: 2008. február 12-i CELF és ministre de la Culture et de la Communication ítélet, C-199/06, EU:C:2008:79, 37. és 38. pont). E megelőző ellenőrzés célja az, hogy csak a belső piaccal összeegyeztethet? támogatások valósuljanak meg (lásd ebben az értelemben: 2013. november 21-i Deutsche Lufthansa ítélet, C-284/12, EU:C:2013:755, 25. és 26. pont; 2016. július 19-i Kotnik és társai ítélet, C-526/14, EU:C:2016:570, 36. pont).

31 Ezzel összefüggésben a Bíróság már megállapította, hogy ahhoz, hogy a Bizottság képes legyen megvizsgálni, hogy a tagállam által tervezett támogatási program a belső piaccal összeegyeztethet?nek tekinthet?-e, meg kell tudni vizsgálnia a program – különösen a tagállam által az említett programra biztosított költségvetés – versenyre gyakorolt hatásait, valamint azt, hogy ebből következően az állami támogatási intézkedések előzetes ellenőrzési rendszerének részeként fennáll-e a tervezett támogatások átfogó összegeire vonatkozó becslések bejelentésével kapcsolatos kötelezettség (lásd ebben az értelemben: 2012. március 22-i Olaszország kontra Bizottság végzés, C-200/11 P, nem tették közzé, EU:C:2012:165, 47–49. pont).

32 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata alapján támogatási programok esetén a Bizottság arra szorítkozhat, hogy a kérdéses rendszer jellemzőit tanulmányozza, anélkül hogy köteles lenne minden egyes alkalmazási esetet megvizsgálni (2011. június 9-i Comitato „Venezia vuole vivere” és társai kontra Bizottság ítélet, C-71/09 P, C-73/09 P és C-76/09 P, EU:C:2011:368, 130. pont; 2011. november 15-i Bizottság és Spanyolország kontra Government of Gibraltar és Egyesült Királyság ítélet, C-106/09 P és C-107/09 P,

33 Így tehát a Bizottság még az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének megsértésével megvalósított támogatási program esetén is a program általános jellemzőire korlátozhatja vizsgálatát, és nem kell azt a ténylegesen kifizetett támogatásokra kiterjeszteni (lásd ebben az értelemben: 2004. április 29-i Görögország kontra Bizottság ítélet, C-278/00, EU:C:2004:239, 21. és 24. pont).

34 E feltételek mellett a 794/2004 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerinti „támogatási program költségvetése” fogalom nem értelmezhető úgy, hogy az a ténylegesen nyújtott támogatások összegére korlátozódik, mivel ez az összeg csak az érintett támogatási program végrehajtását követően válik ismertté. Az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése által létrehozott ellenőrzés megélése jellegére tekintettel e fogalmat, éppen ellenkezőleg, úgy kell értelmezni, hogy az egy költségvetési keretösszeget takar (lásd ebben az értelemben: 2010. május 20-i Todaro Nunziatina & C. ítélet, C-138/09, EU:C:2010:291, 40. és 41. pont), vagyis azt az összeget, amellyel az érintett támogatások nyújtásáért felelős szerv a támogatásnyújtás érdekében rendelkezik, amint azt az érintett tagállam a Bizottság számára bejelentette, és amint azt utóbbi jóváhagyta.

35 A célhoz rendelt adók révén finanszírozott támogatási program esetén az ezen adókból származó bevételt bocsátják az érintett program végrehajtásáért felelős szerv rendelkezésére, ez képezi tehát az említett program 794/2004 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerinti „költségvetését”.

36 Mivel az alapügy tárgyát képező támogatási programok, amelyeket a Bizottság a 2006-os és a 2007-es határozatban engedélyezett, a 659/1999 rendelet 1. cikke b) pontjának ii) alpontja szerinti „létező támogatás” fogalma alá tartoznak, azt kell vizsgálni, hogy a Bizottság e határozatokban jóváhagyta-e a három adóból származó összes bevétel szóban forgó időszakban tapasztalt növekedését.

37 Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy az állami támogatások belső piaccal való össze nem egyeztethetőségének az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésében foglalt általános elvétől való eltérésként a Bizottság támogatási programokat engedélyező határozatait megszorítóan kell értelmezni (lásd ebben az értelemben: 2004. április 29-i Németország kontra Bizottság ítélet, C-277/00, EU:C:2004:238, 20. és 24. pont; 2010. október 14-i Nuova Agricast és Cofra kontra Bizottság ítélet, C-67/09 P, EU:C:2010:607, 74. pont).

38 Ezenkívül a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Bizottság ilyen határozatainak értelmezéséhez nemcsak e határozatok szövegét kell megvizsgálni, hanem az érintett tagállam által tett bejelentést is figyelembe kell venni (lásd ebben az értelemben: 2010. május 20-i Todaro Nunziatina & C. ítélet, C-138/09, EU:C:2010:291, 31. pont; 2010. december 16-i Kahla Thüringen Porzellan kontra Bizottság ítélet, C-537/08 P, EU:C:2010:769, 44. pont; 2012. március 22-i Olaszország kontra Bizottság végzés, C-200/11 P, nem tették közzé, EU:C:2012:165, 27. pont). A Bíróság tehát már megállapította, hogy valamely támogatási programot jóváhagyó határozat hatályát főszabály szerint a tagállam bejelentésről szóló levelében jelzett költségvetés korlátozza, akkor is, ha ezt a költségvetést magának a határozatnak a szövege nem tartalmazza (lásd ebben az értelemben: 2012. március 22-i Olaszország kontra Bizottság végzés, C-200/11 P, nem tették közzé, EU:C:2012:165, 26. és 27. pont).

39 A jelen ügyben a 2006-os és a 2007-es határozat kifejezetten megismétli a francia hatóságok által a szóban forgó támogatási programok költségvetéseként a Bizottság számára bejelentett, három adóból származó bevétellel kapcsolatos becsléseket. Konkrétan, a 2007-es határozat kifejezetten hivatkozik azokra a becslésekre, amelyeket e hatóságok a három adóból

származó összes bevétel szóban forgó id?szakban tapasztalt növekedésének legfontosabb okát jelent?, televíziós szolgáltatásokra kivetett adó reformjának következményeivel kapcsolatban készítették. E határozat 9. pontja ugyanis azt tartalmazza, hogy ez a reform becslések szerint „a [2009 és 2011 közötti] id?szakra vonatkozó támogatás tekintetében évi 2–3%-os (11 és 16,5 millió euró közötti) növekedést idézhet el?”. Hasonlóképpen, a Bizottság ismételt felidézte ezeket a becsléseket az említett határozat 20. pontjában, az említett reformnak az alapügy tárgyát képez? támogatási programok bels? piaccal való összeegyeztethet?ségére gyakorolt hatásának értékelése során.

40 E körülmények között a 2006-os és a 2007-es határozatból kit?nik, hogy a három adóból származó bevétel olyan tényez?, amelyre a Bizottság a szóban forgó támogatási programok jóváhagyását alapította, és utóbbi intézmény nem engedélyezte e bevétel Bizottságnak bejelentett el?rejelzésen felüli növekedését. Következésképpen, figyelemmel a jelen ítélet 31., 37. és 38. pontjában idézett ítélkezési gyakorlatra, meg kell állapítani, hogy az e programok végrehajtásának e határozatokban való engedélyezése a három adóból származó bevétel tekintetében a növekedés Bizottságnak bejelentett mértékére korlátozódik.

41 Márpedig a kérdést el?terjeszt? bíróság tájékoztatása szerint a három adóból származó bevétel szóban forgó id?szakban el?állt valós növekedése lényegesen meghaladta a Bizottsággal közölt becsléseket, azaz az évi 16,5 millió eurót, mivel ez a növekedés a kérdést el?terjeszt? bíróság által idézett számvev?széki jelentés szerint ezen id?szakban átlagosan 67 millió euró volt. Mivel a költségvetés Bizottság által engedélyezetthez képest el?álló ilyen mérték? növekedése képes befolyásolni az alapügy tárgyát képez? támogatási programok bels? piaccal való összeegyeztethet?ségének értékelését, a 794/2004 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének első mondata értelmében vett tisztán formai vagy adminisztratív jelleg? módosításon túlmen? változtatásnak min?sül. Ebb?l következ?en az ilyen növekedés, hacsak nem marad e rendelet 4. cikke (1) bekezdésének második mondatában foglalt 20% alatt, a 659/1999 rendelet 1. cikkének c) pontja szerinti létez? támogatás módosításának min?sül.

42 Mivel a kérdést el?terjeszt? bíróság ezzel összefüggésben arra szeretne választ kapni, hogy releváns-e az a körülmény, hogy az említett növekedés nem az alapügy tárgyát képez? támogatási programok jogszabályi módosításának következménye, emlékeztetni kell rá, hogy a 794/2004 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének első mondata a „létez? támogatás módosítása” fogalmát tágran határozza meg, oly módon, hogy az „alatt – a tisztán formai vagy adminisztratív jelleg? módosítások kivételével – minden olyan változtatás értend?, amely nem befolyásolhatja a támogatási intézkedésnek a [bels?] piaccal való összeegyeztethet?ségének értékelését”. Amint az a „minden [...] változtatás” kifejezésb?l következik, e fogalom meghatározás nem korlátozható csupán a támogatási programokat érint? jogi módosításokra.

43 E rendelkezést továbbá az általa érvényesített megel?z? ellen?rzési rendszer célkit?zésére tekintettel kell értelmezni, amely, amint azt a jelen ítélet 30. pontja felidézi, azt hivatott biztosítani, hogy kizárólag a bels? piaccal összeegyeztethet? támogatások valósuljanak meg. Márpedig valamely támogatási program költségvetésének növekedése befolyásolhatja a program bels? piaccal való összeegyeztethet?ségének értékelését, függetlenül attól, hogy ez a módosítás az érintett támogatási program jogi módosításának következménye-e.

44 A jogbiztonság elvének szükségszer? tiszteletben tartása sem képezi akadályát, hogy a támogatási program költségvetésének a Bizottság által engedélyezett költségvetéshez képest tapasztalt növekedése az alapügyben szerepl?höz hasonló körülmények között az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése szerinti létez? támogatás módosításának min?süljön.

45 A 794/2004 rendelet (4) preambulumbekkezdéséb?l ugyanis kit?nik, hogy éppen a jogbiztonsággal összefügg? okok miatt rögzíti e rendelet 4. cikke (1) bekezdésének második

mondata azt a pontos felső határt, amely fölött a támogatási program költségvetésének növelése már nem tekinthető létező támogatás módosításának. Azzal, hogy e rendelkezés ezt a felső határt elég magasan, 20%-ban állapítja meg, egy olyan biztonsági mozgásteret alakít ki, amely kellően figyelembe veszi azokat a bizonytalanságokat, amelyek az alapügyben szereplőhöz hasonló, változó költségvetésű támogatási programokra az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésében létrehozott megelőző ellenőrzés alkalmazásához kapcsolódnak.

46 A Bíróság egyébként már megállapította, hogy a tagállam nem hivatkozhat a jogbiztonság elvére annak érdekében, hogy elhatárolódjon azoktól az információktól, amelyeket a Bizottságnak a támogatási program bejelentése keretében adott, és amelyektől a Bizottság e programot engedélyező határozatának hatálya függ, hanem ellenkezőleg, figyelemmel kell lennie ezen információkra, és gondoskodnia kell arról, hogy az említett program azokkal összhangban valósuljon meg (lásd ebben az értelemben: 2010. december 16-ai Kahla Thüringen Porzellan kontra Bizottság ítélet, C-537/08 P, EU:C:2010:769, 47. pont).

47 Rá kell mutatni továbbá, hogy a jelen ügyben „Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkében foglalt rendelkezések keretén belül az állami támogatások engedélyezése – Olyan esetek, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság nem emel kifogást” című, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (HL 2007. C 246., 1. o.) megjelent bizottsági dokumentumban a televíziós szolgáltatásokra kivetett adó reformjának nyomán a három adóból származó bevétel növekedését illetően a francia hatóságok által benyújtott becslések az engedélyezett támogatás „költségvetéseként” szerepeltek. Márpedig az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése által létrehozott megelőző ellenőrzési rendszerben sem a tagállam, sem a támogatási program kedvezményezettjei nem hivatkozhatnak észszerűen az ahhoz kapcsolódó jogos bizalomra, hogy az engedélyező határozat az intézkedésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett leírását meghaladóan érvényes (lásd ebben az értelemben: 2010. október 14-ai Nuova Agricast és Cofra kontra Bizottság ítélet, C-67/09 P, EU:C:2010:607, 72–74. pont).

48 A kérdést előterjesztő bíróság azzal kapcsolatban is választ vár, hogy milyen következtetéseket lehet levonni az alapügyre vonatkozóan az 1994. augusztus 9-ai Namur-Les assurances du crédit ítéletről (C-44/93, EU:C:1994:311), amelyben a Bíróság lényegében megállapította, hogy egy olyan közintézmény tevékenységi körének kibővítése, amely az EGK-Szerződés hatálybalépését megelőző jogszabály alapján nyújtott állami támogatás kedvezményezettje volt, nem tekinthető létező támogatás módosításának, mivel ez a tevékenységbővülés nem érintette az e szabályozás által létrehozott támogatási programot.

49 Ez az ítélkezési gyakorlat azonban az alapügyben nem alkalmazható. Az 1994. augusztus 9-ai Namur-Les assurances du crédit ítélet (C-44/93, EU:C:1994:311) alapjául szolgáló ügyben szereplő támogatás kedvezményezettjének tevékenységbővülése ugyanis nem érintette az adott szabályozás által létrehozott támogatási programot, és nem hasonlítható az alapügy tárgyát képező támogatási programok költségvetésének növekedéséhez, mivel pusztán ez a növekedés közvetlenül érinti a szóban forgó támogatási programokat.

50 Ebből következően a több engedélyezett támogatási programot finanszírozó adókból származó bevételnek a Bizottság számára bejelentett becslésekhez képest tapasztalt, az alapügyben szereplőhöz hasonló növekedése az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésével együttesen értelmezett 659/1999 rendelet 1. cikkének c) pontja és 794/2004 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti létező támogatás módosításának minősül, kivéve ha ez a növekedés nem éri el az utóbbi rendelet 4. cikke (1) bekezdésének második mondatában szabályozott 20%-os felső határt.

51 Azzal kapcsolatban, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló körülmények között hogyan kell kiszámítani az említett felső határt, a 794/2004 rendelet 4. cikke (1) bekezdése második

mondatának szövegéből kitűnik, hogy a létező támogatás „eredeti költségvetésének” 20%-ot nem meghaladó növekedése nem tekintendő a létező támogatás módosításának. Ebből következően az e rendelkezésben foglalt 20%-os felső határ az érintett támogatási program „eredeti költségvetéséhez”, azaz a Bizottság által engedélyezett költségvetéshez kapcsolódik.

52 A jelen ítélet 28–35. pontjából következik továbbá, hogy a támogatásokhoz rendelt adók révén finanszírozott létező támogatási program esetében, miként a jelen ügyben is, e program eredeti költségvetését a támogatáshoz rendelt adóbevételekre vonatkozó becslések alapján állapítják meg, a Bizottság által engedélyezették szerint. Következésképpen a 20%-os felső határ meghaladását e bevételekhez, nem pedig a ténylegesen nyújtott támogatásokhoz viszonyítva kell értékelni.

53 A jelen ügyben a 2006-os és a 2007-es határozatból kitűnik, hogy a Bizottság a három adóból származó éves bevétel tekintetében körülbelül 557 millió euró maximális összeget engedélyezett. Márpedig a kérdést előterjesztő bíróság által az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben hivatkozott számvevőszéki jelentésből kiderül, hogy a szóban forgó időszakban az ezekből az adókból származó éves bevétel összege 2011-ben körülbelül 806 millió euró volt, különösen a televíziós szolgáltatásokra kivetett adóból származó bevétel erőteljes növekedése miatt, amely a 2007-es 362 millió euróról 2011-re 631 millió euróra nőtt. Úgy tűnik tehát, hogy az alapügy tárgyát képező támogatási programok költségvetésének a 2006-os és a 2007-es határozatban engedélyezett költségvetéshez viszonyított, ezen időszokban tapasztalt növekedése egyértelműen meghaladja a 20%-ot, azzal, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megállapítania, hogy melyik év során következett be e felső határ meghaladása.

54 Ezzel összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság által hivatkozott körülményt, azaz a CNC bevételei egy részének tartalékba helyezését illetően a Bíróság rendelkezésére álló ügyiratokból úgy tűnik, hogy ez nem eredményezte az érintett összeg EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése szerinti támogatás valamennyi jellemzőjével rendelkező intézkedésektől eltérő egyéb intézkedésre fordítását, aminek vizsgálata ugyanakkor a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

55 Mivel ilyen, a három adóból származó bevételnek az érintett támogatási programok költségvetéséből történő elvonását lehetővé tévő átcsoportosításra nem került sor, a tartalékba helyezés nyomán e bevétel egyedi támogatások kifizetése céljából továbbra is az e programok végrehajtásáért felelős szerv rendelkezésére áll, és a tartalékba helyezés egyetlen következménye, amint azt a Bizottság a tárgyaláson hangsúlyozta, hogy a kifizetésre időben eltolódva kerül sor. Mivel az említett bevétel ily módon továbbra is e költségvetés részét képezi, az ilyen tartalékba helyezés önmagában nem alkalmas arra, hogy az alapján vitatni lehessen a 794/2004 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének második mondatában foglalt 20%-os felső határ meghaladását.

56 Ami a kérdést előterjesztő bíróság által szintén hivatkozott általános központi költségvetés javára történt levonásokat illeti, rá kell mutatni, hogy a Bíróság rendelkezésére álló ügyiratokban szereplő adatok alapján úgy tűnik, hogy a szóban forgó időszakban a francia parlament 2010 decemberében csupán 20 millió euró összeget csoportosított át a 2011-es évre vonatkozó központi költségvetéshez. Márpedig a számvevőszéki jelentésben szereplő, a jelen ítélet 53. pontjában említett információkra tekintettel úgy tűnik, hogy az alapügy tárgyát képező támogatási programok költségvetésének ezen időszokban tapasztalt, a 2006-os és a 2007-es határozatban engedélyezett költségvetéshez viszonyított növekedése még ezen átcsoportosítás figyelembevétele mellett is meghaladta a 20%-ot.

57 Következésképpen a kérdést előterjesztő bíróság általi vizsgálat eredményétől függően úgy tűnik, hogy önmagában a CNC bevételei egy részének – az érintett összeg támogatásnyújtástól eltérő célra történő átcsoportosítása nélküli – tartalékba helyezése, illetve ugyanígy a szóban

forgó időszakban az általános központi költségvetés javára megvalósított levonás alapján nem lehet vitatni, hogy az alapügy tárgyát képező támogatási programok költségvetése a 2006-os és a 2007-es határozatban engedélyezett költségvetéshez viszonyítva a 794/2004 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének második mondatában foglalt 20%-ot meghaladó mértékben nőtt.

58 Amint az a jelen ítélet 23. pontjából kitűnik, ez a következtetés nem érinti a kérdést elterjesztő bíróság által a CNC bevételei egy részének tartalékba helyezésével, valamint az általános központi költségvetés javára a szóban forgó időszakban megvalósított levonással kapcsolatban – a három adó és a szóban forgó támogatási programok közötti kötelező hozzárendeltségi viszony fennállására vonatkozó vizsgálat körében – elvégzendő értékelést.

59 E vizsgálat eredményétől függően tehát az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésével létrehozott megelőző ellenőrzési rendszer keretében az e programok költségvetésének a Bizottság által engedélyezett költségvetéshez viszonyított, az alapügyben szereplőhöz hasonló növekedését megfelelő időben, vagyis amint a francia hatóságok észszerűen előre láthatták az említett 20%-os felső határ meghaladását, be kellett volna jelenteni a Bizottság számára.

60 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a több engedélyezett támogatási programot finanszírozó adókból származó bevételnek a Bizottság számára bejelentett becslésekhez képest tapasztalt, az alapügyben szereplőhöz hasonló növekedése az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésével együttesen értelmezett 659/1999 rendelet 1. cikkének c) pontja és 794/2004 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti létező támogatás módosításának minősül, kivéve ha ez a növekedés nem éri el az utóbbi rendelet 4. cikke (1) bekezdésének második mondatában szabályozott 20%-os felső határt. Ezt a felső határt az alapügyben szereplőhöz hasonló körülmények között az érintett támogatási programokhoz rendelt bevételekhez, nem pedig a ténylegesen nyújtott támogatásokhoz viszonyítva kell értékelni.

A jelen ítélet időbeli hatályának korlátozásáról

61 Ami a francia kormány által elterjesztett, a jelen ügy időbeli hatályának korlátozására irányuló kérelmet illeti, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azon értelmezés, amelyet a Bíróság az EUMSZ 267. cikk alapján ráruházott hatáskör alapján valamely uniós jogszabályra vonatkozóan kifejt, megmagyarázza és pontosítja e szabály jelentését és terjedelmét, amely szerint azt a hatálybalépésének időpontjától értelmezni és alkalmazni kell, illetőleg értelmezni és alkalmazni kellett volna. Ebből következően az így értelmezett szabályt a bíróságok jogosultak és egyben kötelesek is alkalmazni az értelmezés iránti kérelemről határozó ítélet előtt keletkezett és létrejött jogviszonyokra, ha egyébként teljesülnek azon feltételek, amelyek lehetővé teszik az említett szabály alkalmazására vonatkozó pernek a hatáskörrel rendelkező bíróságok előtti megindítását (2015. szeptember 29-i Gmina Wrocław ítélet, C-276/14, EU:C:2015:635, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

62 A Bíróság csak kivételesen, a jogbiztonság uniós jogrendhez szorosan hozzátartozó általános elvének alkalmazása útján korlátozhatja bármely érdekelt azon lehetőségét, hogy a jóhiszeműen létrejött jogviszonyok vitatása céljából a Bíróság által értelmezett rendelkezésre hivatkozzon. A Bíróság két alapvető feltétel teljesülése esetén rendelheti el e korlátozást: az egyik az érdekeltek jóhiszeműsége, a másik a súlyos zavarok veszélye (2015. szeptember 29-i Gmina Wrocław ítélet, C-276/14, EU:C:2015:635, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

63 A jelen ügyben a francia kormány nem bizonyította, hogy súlyos zavarok veszélyével járna, ha a kérdést elterjesztő bíróság a jelen ügy nyomán az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének megsértését állapítaná meg.

64 Ebből következzen, anélkül hogy az érdekeltek jóhiszeműségével kapcsolatos feltétel teljesülését vizsgálni kellene, nincs helye a jelen ítélet időbeli hatálya korlátozásának.

A költségekről

65 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést elterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

A több engedélyezett támogatási programot finanszírozó adókból származó bevételek a Bizottság számára bejelentett becslésekhez képest tapasztalt, az alapügyben szereplőhöz hasonló növekedése az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésével együttesen értelmezett, az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-ii 659/1999 tanácsi rendelet 1. cikkének c) pontja és a 659/1999/EK rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-ii 794/2004/EK bizottsági rendelet 4. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti létező támogatás módosításának minősül, kivéve ha ez a növekedés nem éri el az utóbbi rendelet 4. cikke (1) bekezdésének második mondatában szabályozott 20%-os felső határt. Ezt a felső határt alapügyben szereplőhöz hasonló körülmények között az érintett támogatási programokhoz rendelt bevételekhez, nem pedig a ténylegesen nyújtott támogatásokhoz viszonyítva kell értékelni.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: francia.